

saa ikke direkte kan gøre selv. Den Slags Tale er ikke alene forargelig, den er farlig, thi det er klart, at hvis en saadan Aand skulde vise sig at være den herskende, vilde det blive Børskommissærens Pligt hurtigt at komme tilbage til Rigsdagen og kræve langt mere vidtgaaende Reforme, end vi i dette Øjeblik er i Færd med at vedtage. Hvad der kræves af Vekselererne, er ikke noget urimeligt. Man kan meget godt drive en indbringende og hæderlig Vekselererforretning ved ikke at ville paatage sig Kommission og kun at handle paa egne Vegne udenfor Snoren, udenfor de reserverede Pladser i Kursnoteringsværelset, men de Herrer Vekselerere maa vide, at naar de sætter sig paa de reserverede Pladser eller gaar indenfor Snoren, har Lovgivningsmagten vist dem den Tillid, at de skal optræde som Publikums *uwildige Tillidsmænd*, og det er da en Æressag, en Varetagelse af deres særlige Standsære, at de opfylder dette Lovbud til Punkt og Prikke.

Bramsnæs: Jeg beklager, at det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) ikke er glad over den Ros, jeg søgte at tildele ham, da jeg forrige Gang havde Ordet, for jeg synes — det maa jeg fastholde —, at han havde fortjent den. Naar det ærede Medlem som Ordfører for Udvalget her i Dag fremfører dette Lovforslag og anbefaler det saa kraftigt, medens det ærede Medlem ved første Behandling, den 21. Februar i Aar saa stærkt advarede derimod, saa synes jeg, der er udvist en Resignation, som man maa have Lov at beundre og maaske ogsaa have Lov at give Udtryk for. Dog maa jeg sige, at jeg end ikke har anet, at der var endnu større Grund til at beundre det ærede Medlem, idet jeg ikke vidste, at det ærede Medlem allerede i 1917 var klar over, at der skulde komme en saadan Resignationsperiode i hans Liv, men det viser sig altsaa, at det ærede Medlem var klar over det, da han skrev den Bog, han citerede. Men det kunde jeg naturligvis ikke vide, for ellers vilde jeg have taget den Post med blandt det, man maa rose det ærede Medlem for.

Med Hensyn til selve de Ændringsforslag, jeg har stillet, vil jeg gerne først gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Handelsminister. Jeg vil da gerne spørge, om det nu kan fastslaaes som en absolut Regel, at de største Vekselerere og Vekselererforretninger altid er de mest uundværlige. Den ærede Handelsminister

saa i Tankerne, hvorledes Gennemførelsen af Mindretallets Ændringsforslag vilde medføre, at nogle højtansete og store Vekselererforretninger ikke længer vilde føle sig tilfredsstillet ved at drive Virksomhed som Medlemmer af Fondsbørsen og derfor vilde forsvinde. Jeg ved ikke, om det vil ske, men det er mig meget vanskeligt at se, hvilken uhyre stor Samfundsfare der skulde ligge i, at nogle store Vekselererforretninger pludselig forsvandt fra Børsen. Jeg har hidtil ikke troet, at man altid var sikker paa at finde de mest uundværlige Vekselerere blandt de største: jeg havde troet, at der var mange mindre Vekselerere, som var lige saa solide at gaa til, naar man vilde gøre Forretninger paa Børsen, og jeg havde troet, at man lige saa vel blandt de mindre Vekselerere kunde finde Folk, som foretrak at spekulere privat. Jeg vil altsaa ikke være bange for at tage den Konsekvens af vore Ændringsforslag, at nogle af de større Vekselererforretninger kunde tjene mere ved at vedblive at være private Spekulanter end ved at være Kommissionsnære for Folk, der vilde handle paa Børsen. Jeg føler mig derfor ikke overbevist om, at en saadan Udsigt er saa skrækkelig, at man ikke kan vedtage det, som Mindretallet foreslaar.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om han tror, at det vil være let at gennemføre den Ordning, som er foreslaaet af ham, og som nu godkendes af Udvalgets Flertal, at Fondsbørsens Medlemmer kun maa udføre Forretninger kommissionsvis under Noteringen. Jeg har adskillige Gange givet Udtryk for mine Anskuelser om dette, at det vil blive meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at kontrollere denne Bestemmelses Overholdelse. Jeg har ikke fra anden Side hørt Udtalelser derom, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Handelsminister, om han tror, at det vil blive muligt at kontrollere en saadan Bestemmelses Overholdelse, og da paa hvilken Maade.

Endelig kunde jeg have Lyst til at gøre en Henstilling til den højtærede Handelsminister. Den vedrører ikke direkte de Ændringsforslag, jeg har stillet, men den Vedtægt, som skal udstedes af Handelsministeriet senere. Jeg vil gerne henstille, om der ikke deri kunde blive optaget et Forbud mod, at Vekselerere averterer efter Kunder, og mod, at de har Agenter, der søger efter Kunder. Jeg har ikke ment, at der kunde være Tale om at indføre det i Lovforslaget, og jeg ved